

בש"פ 6684/14 - מדינת ישראל נגד אייל מזרחי

בבית המשפט העליון
בש"פ 6684/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. אייל ברכה - משיב פורמלי
2. אייל מזרחי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, או
עד למתן פס"ד בת"פ 50148-01-14 בבית המשפט
המחוזי מרכז-לוד

תאריך הישיבה: כ"ה בתשרי התשע"ה (19.10.2014)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר טישלר
בשם המשיב 2: עו"ד יובל זמר

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של המשיב 2 (להלן: המשיב) בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר דין פלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

1. נגד המשיבים ונאשם נוסף (להלן: הנאשם הנוסף), הוגש ביום 26.1.2014 כתב אישום לבית המשפט המחוזי
מרכז-לוד הכולל חמישה אישומים, מתוכם מיוחס למשיב אישום אחד בעבירות סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) יחד עם
סעיף 144(ג)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. לפי כתב האישום, במועד הרלבנטי פעל סוכן משטרת סמוי (להלן: הסוכן) לשם רכישת סמים מסוכנים ואמצעי
לחימה. במסגרת פעולותיו חבר הסוכן לשוטר (להלן: השוטר). לפי עובדות האישום הרביעי, ביום 18.11.2013 שוחח

הסוכן עם המשיב 1 על עסקאות סחר באמצעי לחימה, לרבות לבנות חבלה, מטעני חבלה, רימוני רסס וטילי לאו. מספר ימים לאחר מכן, נפגשו השניים לשם קידום העסקה. במהלך הפגישה, התקשר המשיב 1 למשיב ושוחח עמו. בתום השיחה מסר לסוכן את מספר הטלפון של המשיב, ואמר לו להתקשר אליו על מנת לקבל ממנו ארבעה מטעני חבלה. בהמשך, התקשר השוטר למשיב והאחרון הנחה אותו לאן עליו להגיע לצורך מימוש העסקה. משהגיע השוטר למקום המפגש קיבל מהמשיב ומהנאשם הנוסף שקית ובה ארבעה מטעני חבלה, שכל אחד מהם הורכב משתי לבנות חבלה ומערכת הפעלה תואמת.

3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים, נוכח קיומן של ראיות לכאורה, ונוכח מסוכנותם של המשיבים העולה מטיב העבירות המיוחסות להם ומעברם הפלילי, לצד חשש לשיבוש הליכי משפט.

לבקשת המשיבים, הדיון בבקשה נדחה מספר פעמים, בין השאר, לשם לימוד חומר החקירה, ולאחר שבישיבה ביום 7.4.2014 הוחלף הייצוג של המשיב. בדיון שהתקיים ביום 2.6.2014 האריך בית משפט קמא, את מעצרו של המשיבים עד להחלטה אחרת לאור קיומו של "ניצוץ ראייתי". כמו כן, ולאור טענת המשיבים כי קיבלו חומר חקירה נוסף וכי רשימת חומר החקירה אינה מסודרת, הורה למבקשת להמציא לידי המשיבים רשימה עדכנית של חומר החקירה בתיק. בישיבה ביום 14.7.2014 הודיע המשיב כי פטר את בא כוחו הנוכחי וכי החליף שוב ייצוג, והדיון נדחה פעמים נוספות, לבקשת בא כוח המשיב. בסופו של יום, הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים התקיים ביום 3.9.2014. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, אך טען שחלקו בפרשה שולי, וביקש לדחות את הדיון עד לקבלת תסקיר מעצר. בית משפט קמא קבע כי חלקו של המשיב, שהכווין את השוטר למקום המפגש ומסר לו ארבעה מטעני חבלה, לרבות הוראות הפעלתם, אינו שולי. כמו כן, קבע בית המשפט כי נוכח שמירתו של המשיב על זכות השתיקה, אין בחקירה ביטוי לטענות בא כוחו בדבר הנסיבות בהן ביצע את המעשים המיוחסים לו. על כן, ונוכח חזקת המסוכנות הקמה בעניינו לצד נסיבות ביצוע העבירה ועברו הפלילי, הורה בית משפט קמא על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

לשם השלמת התמונה אציין כי עניינו של הנאשם השלישי בפרשה הסתיים בהסדר טיעון ודינו נגזר לחמישה חודשי מאסר בפועל, וכי מעצרו של המשיב 1 הוארך בהסכמתו נוכח מעצרו עד תום ההליכים בתיק אחר המתנהל נגדו במקביל.

4. ההליכים בתיק העיקרי: כתב האישום הוקרא ביום 26.1.2014, ובאותו מועד ביקשו באי כוח המשיבים לדחות את המענה למועד מאוחר יותר. לבקשת באי כוח המשיבים, מועד הדיון נדחה מספר פעמים נוספות, בין השאר, לאור הסדרת ייצוגם של המשיבים, לשם לימוד חומר החקירה, ועקב העברת חומר חקירה נוסף. ביום 2.6.2014 קבע בית משפט קמא ארבעה מועדי הוכחות בימים 2.12.2014, 8.12.2014, 11.12.2014 ו-21.1.2015.

משעומדים לחלוף 90 ימים בהם שוהים המשיבים במעצר, ומשפטם טרם נסתיים, הוגשה הבקשה דכאן. לבקשת המדינה ובהסכמת המשיב 1 הוארך מעצרו ב-90 ימים נוספים.

5. המשיב התנגד לבקשה ושם את הדגש על כך שהמשיב 3 נדון רק לחמישה חודשי מאסר וכי התביעה לא העבירה במועד את כל חומרי החקירה, בעיקר תמלילי חקירות של המשיבים ותעודות חסיון שהוצאה אך כחצי שנה עמוד 2

לאחר הגשת כתב האישום.

6. אומר בקצרה כי דין הבקשה להתקבל. כפי שפירטה המבקשת בדיון, יש הבדל ניכר בין חלקו של המשיב 3 בפרשה לחלקו של המשיב, ואין להקיש בין השניים. עיקר החומר הועבר להגנה במועד, כך שלא הייתה מניעה להתארגן ולגבש קו הגנה עוד קודם קבלת תמלילי החקירות (להבדיל מתקצירי החקירות שנמסרו להגנה ללא עיכוב).

אין צורך להכביר מילים על חומרת המעשה המיוחס למשיב. לא די בכך שמדובר בעבירות נשק על החומרה והמסוכנות האינהרנטית הטבועה בהן, אלא שענייננו בארבע לבנות חבלה שאין צורך בדמיון רב כדי להבין את ייעודן. לכך יש להוסיף את שתיקתו של המשיב לגבי נסיבות ביצוע העבירה, מה שאך מוסיף נופך של מסוכנות ומסתורין לגבי היקף מעורבותו בפרשה והדרך בה הגיעו לידי לבנות החבלה. אוסיף כי עולם הפשע אינו זר למשיב, ועברו הפלילי כולל סמים, הונאה בכרטיס חיוב, התפרצות, גניבה, פריצות לרכב, שבל"ר ופירוק חלקים מרכב. המשיב ריצה בעבר מספר עונשי מאסר בפועל, ודומה כי העבירה הנוכחית מצביעה על כך שהוא הולך "ומשתדרג" בעולם העברייני.

בחלוף תשעה חודשים שלב ההוכחות אמנם טרם החל, אך אין לזקוף לחובת המבקשת או בית המשפט את התארכות ההליכים, באשר חלק נכבד מהעיכוב מקורו בחילופי ייצוג (בא כוחו הנוכחי של המשיב הוא השלישי שמייצג אותו בתיק זה) ובבקשות דחייה חוזרות ונשנות מצד ההגנה. בפני בית משפט קמא קבועים ארבעה מועדי הוכחות, כולם בתקופת הארכה המבוקשת, ויש לקוות כי בתקופה זו תחול התקדמות ממשית בשמיעת הראיות.

קיצורו של דבר, כי בהתחשב במידת המסוכנות של הנאשם, אנו רחוקים בשלב זה מהנקודה בה יש בחלוף הזמן כדי להטות את הכף לזכות המשיב.

7. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב 2 ב-90 ימים, החל מיום 26.10.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 50148-01-14 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, כ"ו בתשרי התשע"ה (20.10.2014).

ש ו פ ט